

РЕШЕНИЕ

№ 5328

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **538** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. Н. Н. от [населено място], [улица], ет.5, ап.8, ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.И., срещу Решение № ПО-147/18.12.2019 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№ С190022-023-0003531/29.11.2019 г., издадено от ст.публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С..

С жалбата се иска отмяна на решението на Директора на ТД на НАП-гр.С., като се твърди, че същото е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. Искане се и отмяна на издаденото ПНОМ. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв.И., който поддържа жалбата. Не претендира разноси.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП-гр.С., чрез юк.Ерска оспорва жалбата, счита я за неоснователна и недоказана и моли същата бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, становищата на страните и писмените доказателства по преписката, намира за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221119004719-039-001 от 22.07.2019 г., издадена от орган по приходите при ТД на НАП-гр С., е образувано ревизионно производство за установяване на данък върху доходите на физическите лица по чл.17

от ЗДДФЛ на Н. Н. Н. за периода от 2012 г. до 2017 г. вкл. установено е, че Н. е получавал парични преводи в евро и в лева чрез системите "М." и "W. U." от физически лица, находящи се в различни страни на света.

Установено е, че за 2014 г. той е получил сума в общ размер 3 464.29 лв., за 2015 г. е получил сума в общ размер 44 860.29 лв., а за 2016 г. е получил сума в общ размер 10 884.52 лв. Основанията за получаване на паричните преводи са неизяснени. Сумите не са декларирани като доходи в подадени ГДД по чл.50 ЗДДФЛ за 2013 г. – 2017 г. В тази връзка органите по приходите са приели, че така получените суми представляват доход от други източници и подлежат на облагане по чл.38 ЗДДФЛ. В хода на ревизията е извършена и съпоставка между доходите и разходите за ревизираните периоди, като е установено превишение на разходите над доходите за лицето за 2013 г. в размер на 1 337.50 лв.

За 2017 г. ревизиращите органи са установили доходи от продажба на МПС, марка "Мерцедес", модел G500, рег. [рег.номер на МПС] , лек автомобил "Нисан GTR", рег. [рег.номер на МПС] , и мотоциклет "Х. Д.", които не са декларирани от Н. Н.. За същата година е установено превишение на разходите над доходите на лицето в размер на 24 999.60 лв.

За периода от 2012 г. до 2017 г. органите по приходите са установили предполагаемо задължение на данък по чл.17 ЗДДФЛ в размер на 9 187.16 лв. и лихви от 2 722.22 лв. В хода на ревизията, с Искане за предварително обезпечение на предполагаемия размер на публичните задължения изх.№ Р-22221119004719-039-001/28.11.2019 г. е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки предвид гореизложените обстоятелства, установени в хода на ревизията. В същото са изложени обстоятелства, че Н. Н. Н. притежава туристическо ремарке за лек автомобил "И. БП 351", рег. [рег.номер на МПС] , ремарке за лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] , лек автомобил УАЗ 469 Б, рег. [рег.номер на МПС] , както и поземлен имот пл. № 012025 с площ 1.500 дка, находящ се в [населено място], общ. Р., обл. Р., отдаден под наем за срок от 10 години на ПКК "Б."

Въз основа на постъпилото искане публичният изпълнител при ТД на НАП-гр.С. е издал ПНПОМ изх.№ С190022-023-0003531/29.11.2019 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банковите сметки по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в Банка Д. АД, за сумата от 11 909.38 лв., както и запор върху МПС – туристическо ремарке за лек автомобил "И. БП 351", рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2019 г., с цена на придобиване 0 лв. Наложеният запор са вписани в Банка Д. АД чрез изпратено запорно съобщение вх.№ 1710-170858 от 03.12.2019 г. и в СДВР чрез изпратено Запорно съобщение вх.№ 433200-136425/03.12.2019 г.

По повод на така наложените запори е депозирана жалба от Н., с която е поискана отмяна на издаденото ПНОМ изх.№ С190022-023-0003531/29.11.2019 г. По жалбата е издадено обжалваното съдебното производство Решение № ПО-147/18.12.2019 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

Към датата на издаване на оспорения административен акт не е бил издаден РА. С молба от 12.06.2020 г. ответникът в съдебното производство представи издаден РА № Р22221119004719-091-001/29.05.2020 г. (л.148), връчен на жалбоподателя. Във връзка с издадения РА публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С. е издал Постановление за продължаване действието на наложени обезпечителни мерки по

чл.121, ал.6 от ДОПК, същото с изх.№ С200022-139-0001127/09.06.2020 г. (л.159). Със същото са продължени наложени преди това обезпечителни мерки – възбрани върху недвижими имот, представляващи: поземлен имот, нива, четвърта категория, по договор за доброволна делба с ЕКАТТЕ 02796; поземлен имот - нива, трета категория, представляваща имот № 094114, с ЕККАТЕ 84049 и запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в Банка Д. АД, за сумата от 54 067.40 лв.

При така установените факти Съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 31.12.2019 г. (л.22), а жалбата е депозирана на 06.01.2020 г., в законоустановения срок за оспорване на акта и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – Директорът на ТД на НАП-гр.С.. Постановено е в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок от получаване на жалбата, като в него са изложени подробни съображения, основани на приетите за установени факти, мотивирали органа да потвърди обжалваното постановление.

От своя страна и обжалваното ПНПОМ е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., съгласно правомощията му, определени в чл. 197 от ДОПК. В него са изложени фактически основания, т.е. юридически факти, от които публичният изпълнител е почерпил упражнените от него права.

Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения е да защити интереса на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите, до окончателното му погасяване.

За да бъде прието за законосъобразно, налагането на обезпечителни мерки трябва да бъде направено след постъпване на мотивирано искане, както го изисква разпоредбата на чл.121, ал.1 ДОПК. В случая не може да се приеме, че ПНПОМ е постановено въз основа на искане от орган по приходите, доколкото в представеното такова по преписката липсва подпис. Документът е вещь, върху която с писмени знаци е материализирано изявление, за наличието на което е достатъчно наличието поне на подпис на неговия автор. В случая такъв не е налице.

Документът възниква със физическото му създаване от неговия автор. Автор от правна гледна точка е лицето, на което се приписва изявлението – юридическият издател - така според чл.189, ал.1 ГПК неграмотният може да бъде издател на документ, въпреки фактическата невъзможност да го състави. Съществен белег на документа е подписът. Същият представлява саморъчно изписване на името на издателя на документа, макар и нечетливо, стига да е обичайно за лицето; начинът, по който лицето обикновено идентифицира себе си писмено, дори и на друга азбука или с неазбучни знаци. Подписът има съществено правно значение, тъй като поставилият го се приема за издател на документа и автор на изявлението. Окончателно изявление на автора е само подписаният документ - иначе, дори и текстът да е изцяло завършен, налице е само проект за документ. Неподписаният документ е лишен от формална доказателствена сила.

Документ може да бъде и неподписаното изявление, но дали той има или не и каква доказателствена сила, е съществен въпрос от значение и за настоящия спор.

Неподписаният документ няма доказателствена сила, тъй като не носи данни за своя автор, за основанията и реда, по който е издаден. Подписът сочи от кого изхожда един документ и при наличието му може да бъде направено евентуално оспорване на неговата автентичност. В случая липсата на подпис не може да установи по несъмнен начин принадлежността на приложеното по делото искане към лицето, сочено за негов издател. Официалните документи имат качеството на документи само доколкото са подписани /проф. Д-р Ж. С., "Българско гражданско процесуално право", УИ "Св. К. О."/.

Като официален свидетелстващ, но неподписан документ, представеното искане е лишено от и материална доказателствена сила. Не следва да се приеме за налично в случая на доказателственото значение на документа за този стоящ въвн от него факт, който се удостоверява от материализираното в документа удостоверително изявление. След като искането не носи подпис на неговия издател, Съдът не може да го третира като официален такъв и не следва да бъде ценен.

Констатираните от Съда пороци на производството по издаване на ПНПОМ са толкова съществени, че са достатъчни да обусловят отмяна на решението, с което постановлението е потвърдено, само на това основание.

Изложеното дотук налага да се приеме, че приходната администрация е действала незаконосъобразно при предприемане на действията по обезпечаване на фискалните тежести. Решението на Директора на ТД на НАП, с което е потвърдено постановлението на публичния изпълнител, противоречи на процесуалния и на материалния закон и следва да бъде отменено.

Независимо от изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски, тъй като не са поискани.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-147/18.12.2019 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С., с което е оставена без уважение жалбата на Н. Н. Н. от [населено място], [улица], ет.5, ап.8, ЕГН: [ЕГН], против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ С190022-023-00035531/29.11.2019 г., издадено от ст.публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място].

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: